

искатъ да знаятъ, какво ще правятъ Сърбия и Русия, ако въ България стане възстание противъ турска властъ.

— Ние повече не можемъ да чакаме — каза Стамболовъ. Ние нѣма да чакаме и Христо Ботевъ, който ще дойде при насъ малко по-късно.

Нетърпеливите рошави младежи, събрани около Стамболова, започнаха да викатъ: Нѣма да чакаме! Ние вече се готвимъ да заминемъ! Народътъ ни чака. Ако не отидемъ, той ще се откаже отъ насъ.

По предложение на Стамболова, събраните въ казармата решиха да избератъ *Българско временно правительство*. Поръчаха и печатъ за правителството съ разяренъ лъвъ по сръдата.

— Где ще стои това българско правительство, като нѣма свободна българска земя? — запитаха нѣкои.

— *Навсъкѫде и никѫде* — отговори остроумно единъ бодъръ момъкъ, който стоеше близу до председателя Стамболовъ.

— То се знае — потвърди Стамболовъ. За сега нашето правительство ще се намира *навсъкѫде и никѫде*, а когато освободимъ България, ще решимъ, кой градъ да биде негова столица!

Събранието избра осемъ души, които ще образуватъ *Българското временно правительство*.

Решено бѣ никой да не знае, кои сѫ членовете на Българското правительство.

Първото българско правительство тайно реши да раздѣли България на петъ бунтовни окръзи, а именно *Търновски, Сливенски, Панагюрски, Врачански и Софийски*.

За апостоли, главатари и военни командири се назначаватъ:

1. Въ Търновския окръгъ — апостолъ Ст. Стамболовъ и воененъ началникъ Георги Измирлиевъ, отъ Горна Джумая, юнкеръ, свършилъ въ Русия.